

SCULPTURA CONTEMPORANĂ O ARTĂ A VOLUMELOR ÎN DESIGN

Autor: Inga MAȚCAN-LÎSENCO

Universitatea Tehnică a Moldovei

Resume: *In order to create the contemporary architectural sculpture is need for the continuous search of forms, the development of technical craftsmanship on the one hand, the technology and substance seizure on the other hand. Making an architectural sculpture, achieved with the help of new materials and techniques, is able to form artistic value for, and mirrors engineer requirement of. The aesthetic properties of carving in design mostly define the stylistic lines of the space that surrounds us; to achieve this goal building technical and artistic volumes is important.*

Keywords: *sculpture, contemporary sculpture, natural materials, artificial materials.*

1. INTRODUCERE

Sculptura contemporană este un element expresiv „o artă a volumelor în spațiu” cu ajutorul expunerii diverselor obiecte tridimensionale în spațiu prin intermediul cărora interiorul proiectat corespunzător cerințelor obține un aspect inedit care contribuie la crearea unei imagini unice și întegre. Sculptura contemporană este caracterizată prin utilizarea diverselor piese sculptate care sunt întrebuințate la decorarea și îmbogățirea aspectului clădirii și structurilor interioare.

2. IMPORTANȚA SELECTĂRII MATERIALELOR ÎN SCULPTURA CONTEMPORANĂ

Cerințele impuse de societate față de sculptura contemporană sunt foarte ridicate prin intermediul cărora se face posibilă decorarea unui spațiu interior în acest mod având un interes sporit ceea ce duce la alegerea minuțioasă a materiei prime din care sunt confecționate acestea, care pot fi divizate în două grupe:

- *Materialele de natură organică și minerală* (corpuri fuzibile, substanțe sulfurice, pietre de natură organică s.a.) – numeroase studii demonstrează că acestea crează o percepere emoțională pozitivă, efectele manifestându-se la nivel vizual, deoarece prin calitatea sculpturilor se pune în valoare estetica caracterizată prin proprietățile lor: luciu, culoare, densitate, fragilitate, transparența și duritate.

- *Materialele artificiale, și nonmetalice* (sricla, plasticul, pietre sintetice s.a.)– prezintă un interes în designul contemporan oferind posibilități mai extinse (variații capătă proprietățile fizice și chimice) datorită cărora putem pune în valoare detaliile necesare și originale ale designului. După proprietățile sale fizico-chimice materialele artificiale posedă unele criterii: luciu, colorit și prelucrare uneori depășindu-le pe cele de natură organică, funcționalitatea lor rămîne aceeași dar valoarea lor e mai scăzută. Sculptura executată din materiale artificiale ajută la delimitarea spațiului, crearea unui idei complexe unice.

Selectarea materialelor combinate oferă sculptorul posibilități mai mari pentru a echilibra compoziția integrând componentele unui ambiant confortabil în design astfel încît să se creeze o unitate a ansamblului de figuri și forme prin aceasta înțelegîndu-se atît întregul, cît și fragmentul. Prin intermediul sculpturii contemporane se pot obține numeroase efecte optice în funcție de modalitatea de iluminare cît și diverse artificii psihologice ce crează atmosferă deosebită, confort și liniște.

3. MODALITĂȚI DE EXECUTARE ȘI DECORARE A COMPOZIȚILOR SCULPTURALE

Tehnica executării a sculpturii contemporane se alege în dependență de materia primă selectată prin metode și tehnologii complicate și variate: *trafilare, cioplire, laminare, prelucrare termică, modelare, sudare, tăiere, turnare, stanțare, traforare, răzuire, înnalbire, oxidare, înnegrire, poliere, galvanici, nituire*- pentru a obține efectul necesar.

Metodele de *topire și turnare* permit corectarea defectelor, *laminarea* se reglează ca materialul să se alungească și să se lătească, *trafilarea* este întrebuințată pentru obținerea barelor subțiri sau sîrme, *stanțarea* – este operațiunea care permite tăierea, fără așchiere. *Nituirea* este o operațiune de îmbinare nedemontabilă și se utilizează pentru decorare și mijloc de asamblare, *polizarea* - permite prelucrarea pieselor cu discuri

abrazive, *tehnica patinării* și *colorării* se utilizează pentru obținerea unor noi nuanțe, culori uneori cu efecte multicolore cu ajutorul diferitor aliaje și substanțe chimice.

Confecționarea compoziției sculpturale se efectuează pe două căi: *manuală* (individuală) și cu utilizarea diverselor *tehnici mecanizate* (serie). Modalitatea confecționării individuale a sculpturii arhitecturale prezintă sculptorului largă libertate de fantezie, experiment total – în alegerea materialului pentru confecționarea și rezolvarea concretă, în alegerea mijloacelor de decorare și design, din această cauză etapele pot fi variate în dependență de numărul tehnicilor și mijloacelor întrebuintate la crearea unei lucrări.

În piesele “unicate” e individualitatea sculptorului care a creat-o. În acest context este necesar, să menționăm faptul că, în prezent modalitatea individuală nu se poate numi 100% manuală deoarece ce sculptorul, în etapele realizării lor, deseori utilizează semifabricate, executate prin trafilare, stanțare, turnare a semifabricatelor s.a.

Pentru confecționarea și decorarea pieselor de sculptură este necesară studierea diferitor exemple și indicații practice ce au fost executate în prealabil (unde sunt descrise etapele de executare).

În dependență de concepția lucrării se alege materialele necesare. Indiferent de materialele ce se întrebuintează nu este posibil confecționarea unei compoziții sculpturale contemporane fără a ne informa și a studia, practica principii ce țin de partea tehnologică și confecționare a fiecărui material în parte. Metodele de realizare din materiale variate vor fi la fel diverse deoarece fiecare materie primă posedă proprietățile sale proprii irepetabile ce țin de proprietățile fizice și chimice de aspectul exterior în combinarea lor armonioasă crează o frumusețe deosebită.

CONLUZIE

Formele sculpturii contemporane își aduc aportul la procesul formării unui vocabular specific ce acționează asupra stărilor de spirit umane, în rezultat sculptura cu specificul său paticipă la satisfacerea necesităților omului material și spiritual. Puterea influenței spirituale a sculpturii se multiplică, deoarece sculptura crează și formează ambianța omului.

Înainte creării unei sculpturi contemporane autorul trebuie să-și pună ca scop cerințe bine definite: crearea unei forme noi; îmbunătățirea proprietăților fizice a creațiilor prin intermediul materialelor și tehnicilor moderne.

Sculptura contemporană este o artă a volumelor în spațiu care încadrează un interior sau exterior prin expunerea spațială a diferitor obiecte reale, tridimensionale. În acest context se face posibilă compensarea convențiilor sociale de „percepere de la distanță” a pieselor de sculptură ce posedă proprietatea de transmitere a tridimensionalității obiectelor înlocuind parțial perceperea tactilă.

Bibliografie

1. Canacov J.M., *Modelarea și turnarea în sculptură*. Ed. Aquila, București, 2002, p.135
2. Calangiu A., *Arta și noile tehnologii*. Ed. Meridiane, București, 2000, p.135
3. Focillon H., *Viața formelor*. Ed. Aquila, București, 2008, p.92
4. Genlea A., *Imagini ale timpului*, Ed. Meridiane, București, 1974, p.96
5. Mihailescu D., *Limbajul culorii și formelor*. Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1980, p.69
6. Radian H.R., *Cartea proporțiilor*. București, 2004, p.86
7. Read H., *Originea formei în artă*. București, 2001, p.107
8. Rosenberg J., *Criteriul calității în artă*, Ed. Meridiane, București, 1980, p.94
9. Rosenberg J., *Criteriul calității în artă*. Ed. Meridiane, București, 2006, p.223
10. Stroichiță V., *Scură istorie a umbrelor*, Ed. Humanitas, București, 1997, p.103
11. Șușilă I.N., *Dicționar de artă. Termeni de atelier*. Ed. A II-a, Ed. Sigma, București, 2000, p.265